

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Sekelského a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci odsúdeného **J. M. o návrhu na povolenie obnovy konania** v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne **pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom** podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. h/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 8. septembra 2010 v Bratislave sťažnosť odsúdeného J. M., ktorú podal proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 8. júla 2010, sp. zn. 2Ntok 1/2010 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. M. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 8. júla 2010, sp. zn. 2Ntok 1/2010, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného J. M. na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 31. mája 2006, sp. zn. 21T 2/2003, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. marca 2010, sp. zn. 1 To 15/2009, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdeného J. M., ktorú podrobne písomne odôvodnil.

V písomnom podaní z 13. júla 2010 odsúdený uviedol, že obžalobu aj odsudzujúci rozsudok považuje za ničím nepodloženú, nezákonnú a vykonštruovanú špinavosť. Krajský súd pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania neprihliadal na fakty, ktoré už síce boli skôr známe, ale justícia na ne „kašlala“, a preto obnova konania mala byť povolená. Odsúdený M. zdôraznil, že to bol on, kto vydal ako vraha spoluodsúdeného P., a tak napomohol k objasneniu nevyriešeného už odloženého prípadu. Pokiaľ sudca tvrdí,

že sa sám priznal, že bol na mieste činu a pomáhal zväzovať poškodeného, z toho ešte nemožno vydedukovať, že aj vraždil. Súdy mali zohľadniť jeho pomoc pri vydaní vraha P. a mali mu uložiť trest pod zákonnú sadzbu. Nestalo by sa potom, že on dostal trest prísnejší ako vrah P.. Dozvedel sa tiež, že odsúdený P. bol zo zdravotných dôvodov prepustený na slobodu, a preto nechápe, prečo on má ostať vo výkone trestu. Vyslovil presvedčenie, že bol odsúdený protizákonne, je nevinný a preto žiada, aby obnova konania bola povolená.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného J. M. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Odsúdený J. M. označil ako skutočnosť odôvodňujúcu povolenie obnovy konania ten fakt, že odsúdený P. sa mal počas výkonu trestu pred osobami Č., Č. a L. S. priznať k tomu, že vraždu poškodeného spáchal on sám a odsúdený M. sedí nevinne.

Konajúci súd túto skutočnosť správne vyhodnotil ako dôkaz súdu už skôr známy. Z odsudzujúcich rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne i Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že odsúdený M. už v pôvodnom konaní svoju obhajobu založil na tvrdení, že je nevinný a vraždil výlučne odsúdený P.. Spoluodsúdený T. P. bol v pôvodnom konaní k účasti J. M. na vražde taktiež vypočutý a jeho výpoveď, ako i výpoveď odsúdený M. bola v kontexte aj s ďalšími dôkazmi, konajúcimi súdmi vyhodnotená. Odsúdený M. teda v návrhu na povolenie obnovy konania nové, súdu skôr neznáme skutočnosti, ako to vyžaduje vyššie citované ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por., neuviedol.

Konštatovanie krajského súdu, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. je zákonné a správne, a preto je zákonný i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného J. M. na povolenie obnovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval sťažnosť O. za nedôvodnú a ako takú ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 8. septembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová